

Wiarygodni – program do pracy z młodzieżą w klasie 8 – wprowadzenie

Informacje ogólne

Dlaczego “Wiarygodni”? Ponieważ każdy z nas chce stawać w prawdzie. Na spotkaniach będziemy poznawać prawdę o Panu Bogu, aby w sakramencie bierzmowania odpowiedzieć “tak” na Jego wezwanie. Podkreślamy również, naszą tożsamość i godność Dziecka Bożego.

Dlaczego taka struktura? Ważną przestrzenią do ewangelizowania młodych jest katecheza szkolna, dlatego program został zbudowany w taki sposób, by łączyła się ona ze spotkaniami w parafii, wprowadzając w temat danego miesiąca. Wiemy jednak, że jednym z najważniejszych elementów pracy z młodzieżą są małe grupy. Dlatego w każdym miesiącu przewidziane jest jedno lub dwa takie spotkania. Aby dawać młodym doświadczenie piękna liturgii i modlitwy przygotowane zostały także celebracje.

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż nie jest to „program do bierzmowania”, ale „program pracy z młodymi”, którego ważnym etapem jest przygotowanie do tego sakramentu.

Spotkania w małych grupach powinni prowadzić przygotowani do tego animatorzy.

W razie jakichkolwiek pytań, wątpliwości, uwag do programu czy po prostu chęci kontaktu - jesteśmy do Waszej dyspozycji!

Przebieg spotkania przy parafii

Po wprowadzeniu w temat na lekcji religii następuje pogłębienie tematu podczas spotkań przy parafii. Spotkania te składają się z dwóch części:

- **CZĘŚĆ A:** Spotkanie ogólne – jest to miejsce, gdzie młodzi widzą, jaką wspólnotę tworzą. W tym czasie następuje wprowadzenie w temat.
- **CZĘŚĆ B:** Spotkanie w małej grupie – to tu młodzi zaproszeni są do wysłuchania świadectw animatorów, podzielenia się własnymi doświadczeniami i przemyśleniami oraz do dyskusji.

Instrukcja dla animatorów

„Niechaj nikt nie lekceważy twego młodego wieku, lecz wzorem bądź dla wiernych w mowie, w obejściu, w miłości, w wierze, w czystości. Do czasu, aż przyjdę, przykładaj się do czytania, zachęcania, nauczania. Nie zaniedbuj w sobie charyzmatu, który został ci dany za sprawą proroctwa i przez nałożenie rąk kolegium prezbiterów. W tych rzeczach się ćwicz, cały im się oddaj, aby twoje postępy widoczne były dla wszystkich. Uważaj na siebie i na nauczanie; w tych [sprawach] bądź wytrwały! To bowiem czyniąc, i siebie samego zbawisz, i tych, którzy cię słuchają” (1Tm, 4, 12-16).

Pamiętaj proszę, aby Twoja posługa koncentrowała się na budowaniu żywej, pełnej ufności relacji z Bogiem oraz zdrowego poczucia wspólnoty i wsparcia. W pierwszej kolejności zatroszcz się o siebie – swoją relację z Panem Bogiem, o swoją formację, obowiązki i... zdrowie! Jesteś ważniejszy niż Twoja posługa. Dopiero kiedy jesteś właściwie zaopiekowany, możesz zatroszczyć się o swoją grupę. Nie dasz tego, czego nie masz, więc jeśli nie masz żywej relacji z Bogiem, nie modlisz się lub w jakikolwiek sposób zaniedbujesz siebie - nie będziesz miał czym obdarować drugiego człowieka. Tak, Twoja posługa jest ważna, jednak Ty jesteś ważniejszy. Nie odkładaj siebie „na później”.

1. Przygotowując się do prowadzenia spotkania, postaraj się przeczytać konspekt kilka dni wcześniej i „pochodź” sobie z nim. Przemyśl go na spokojnie. Zastanów się, jak te treści odnoszą się do Twojego życia i jakbyś odpowiedział na zadane w nim pytania. Jeśli czegoś nie rozumiesz albo z czymś się nie zgadzasz, koniecznie zapytaj o to swojego duszpasterza. Pomyśl o świadectwie, które możesz powiedzieć. Jeśli w historii Twojego życia nie ma nic, co pasowałoby do treści, zastanów się, czy może ktoś z uczestników nie mógłby się podzielić.
2. Pamiętaj o przygotowaniu technicznym. Przed każdym spotkaniem zwróć uwagę na materiały, które będą Ci potrzebne do przeprowadzenia zabaw i przedstawienia treści. Nie bój się z nich korzystać, ale też modyfikować, udoskonalać, wzbogacać o swoje pomysły.
3. Módl się za swoją grupę. Proś Boga o światło Ducha Świętego, o wskazanie tego, czego potrzeba Tobie i Twojej grupie, o otwarte i słuchające serce.
4. Bądź w stanie łaski uświęcającej, korzystaj z sakramentów świętych. Pamiętaj, że animatorem jesteś cały czas, nie tylko w bezpośrednim kontakcie z grupą.
5. Zatroszcz się o przestrzeń, w której odbywa się spotkanie. Nie musisz robić tego sam - to idealna okazja, żeby zaangażować inne osoby z grupy. Ważne jest, by stworzyć miejsce, w którym uczestnicy będą czuć się spokojnie i bezpiecznie, w którym nie będzie przeszkadzał nikt przypadkowy.
6. Zadbaj o to, by - szczególnie na spotkaniach biblijnych - uczestnicy pracowali z Pismem Świętym, nie na wydrukowanych fragmentach czy aplikacjach z tekstem biblijnym. Będzie to wyrazem szacunku do Słowa Bożego i da

możliwość nauki obcowania z Biblią - szukania w niej konkretnych fragmentów i odniesień.

7. Na początku spotkania, które masz prowadzić, poproś księdza i całą swoją grupę, żeby pomodlili się za Ciebie. Może to być modlitwa własnymi słowami, może jakaś modlitwa tradycyjna - wybór należy do was.
8. Konspekt ma tylko służyć Ci pomocą. Nie czytaj z niego „jak leci”. Nie musisz zrealizować wszystkich punktów - patrz na cel i jego się trzymaj! Obserwuj uczestników spotkania, bądź otwarty na ich pytania, sam je zadawaj. Nie bądź „telewizorem”, nie przegadaj wszystkiego sam. Angażuj swoich słuchaczy. Z drugiej strony - nie bój się ciszy, pracuj nią. Daj swoim słuchaczom chwilę, żeby myśl, którą właśnie wypowiedziałeś, mogła w nich pracować.
9. Obserwuj czas, ale bez zbędnego fanatyzmu. Nie pędź ani nie przeciągaj. Jeśli zobaczysz, że jakiś temat szczególnie zainteresował Twoją grupę, daj się pociągnąć w tę stronę (chyba że jest to dygresja, która zepsuje atmosferę lub spowoduje zbytne rozprężenie grupy i odejście od celu).
10. Bądź naturalny. Jeśli jest okazja, to się uśmiechnij, jeśli trzeba zachować powagę - zatroszcz się o nią podczas spotkania. Pomagaj sobie mimiką, gestami, rekwizytami.
11. Traktuj innych tak, jak sam chciałbyś być traktowany. Szacunek i odpowiednie przygotowanie to podstawa.
12. Odwagi! Pan jest z Tobą +

ŚWIADECTWO

Dzielenie się świadectwem to nic innego jak opowiadanie o tym, co Bóg zrobił, to oddawanie Mu chwały za cuda, które sprawia.

Dlatego świadectwo ma być przede wszystkim RADOSNE. Mówiąc świadectwo chcesz podzielić się z kimś radością z tego, jak Bóg działa w Twoim życiu, a nie zaprosić słuchającego do współodczuwania Twojego bólu w tamtym czasie.

Świadectwo w trakcie spotkania powinno być KRÓTKIE. Zalecamy mówić nie dłużej niż 3-5 min. Zarysowujemy sytuację, o której chcemy opowiedzieć, nie zaczynamy od momentu, kiedy przyszliśmy na świat lub zrobiliśmy pierwszy samodzielny krok. Podanie zbyt dużej ilości szczegółów lub poruszenie zbyt wielu wątków pobocznych sprawi, że historia, którą chcesz opowiedzieć może się „rozmyć”.

I co najważniejsze: świadectwo powinno być CHRYSSTOCENTRYCZNE. Nie koncentruj się na sobie, ale opowiedz o tym, jak Bóg działa! Mów prosto, konkretnie, do serca, całym sobą.

Pasujące świadectwo wplatamy wszędzie, gdzie jest to możliwe - w ten sposób na spotkaniu nie prowadzimy wykładu, ale pokazujemy Chrystusa w naszym życiu.

ZASADY DZIELENIA W MAŁEJ GRUPIE

1. Nie zapominaj, że spotkanie ma być formą wspólnej medytacji, spojrzenia na swoje życie w świetle podanych treści duchowych, w obecności Boga oraz braci i sióstr, aby odkryć działanie miłosierdzia Bożego.
2. Zadbaj o atmosferę wyciszenia, skupienia, dyskrecji i otwartości.
3. Nie narzucaj innym własnego sposobu myślenia, przeżywania, reagowania, światopoglądu.
4. Wystrzegaj się postawy doradcy, nie miej ambicji rozwiązywania komuś jego problemów czy wyjaśniania zagadnień teologicznych i moralnych.
5. Unikaj sformułowań ogólnych typu: my, ludzie, oni, czy bezosobowych jak: trzeba, powinno się, należy, wiadomo.
6. Staraj się mówić jednoznacznie, konkretnie i rzeczowo (trzymając się tematu spotkania), tak by odnosić swoją wypowiedź do siebie, a nie komentować przedmówcę.
7. Unikaj dyskusji, krytyki, polemik, osądzania czy moralizowania, ale staraj się dzielić własnym doświadczeniem duchowym.
8. Nie bój się chwil dłuższego milczenia - dla kogoś mogą one być potrzebne do modlitwy, przemyślenia problemu, oceny siebie, podjęcia decyzji.
9. Staraj się wsłuchiwać w głos osób obok ciebie, przyjmując ich takimi, jakimi są. W ten sposób pomożesz im wypowiedzieć siebie.
10. Grupy dzielenia obowiązują tzw. „zasada Vegas” - słowa, które padły podczas spotkania zostają w obrębie osób, które były obecne, nie wychodzą poza nią.

*Po więcej informacji technicznych dot. spotkań, prowadzenia modlitwy czy zabaw i animacji, sięgnij do książki: **Pełne zanurzenie - Vademecum animatora**. Vademecum zawiera również konspekty spotkań formacyjnych dla animatorów, autorstwa ks. Artura Sepioła.*